

## KARMA AND REINCARNATION

Copyright © 1998, by Dr. Hiroshi Motoyama

Published in the UK by Piatkus Books

(Rights reverted to the author in April 2007)

### Colectiv de redacție

Redactor-șef: Nicoleta Radu

Coordonator de redacție: Iulia Ichim

Traducere: Nicoleta Radu, Ștefania Cecilia Ștefan, Daniel Cihodaru

Redactare: Nicoleta Radu

Corectură: Iulia Ichim

Tehnoredactare: Radu Silvestru

Grafică: Bogdan Tiliucă

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

MOTOYAMA, HIROSHI

Karma și reîncarnarea/Dr. Hiroshi Motoyama.

București: Vidia, 2011

ISBN 978-606-92825-3-3

291.23

Karma și reîncarnarea

ISBN 978-606-92825-3-3

© 2011 Editura VIDIA

Adresa: OP 6 – CP 41 București

Internet: [www.vidia.ro](http://www.vidia.ro)

E-mail: [office@vidia.ro](mailto:office@vidia.ro)

Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate Editurii VIDIA.

Nicio parte a acestui volum nu poate fi reprodusă, în nicio formă,  
fără permisiunea scrisă a Editurii VIDIA.

VIDIA este marcă înregistrată a Xposed Media S.R.L.

# KARMA ȘI REÎNCARNAREA

## CHEIA CĂTRE EVOLUȚIE SPIRITUALĂ ȘI ILUMINARE

Dr. Hiroshi Motoyama

Traducere:

Nicoleta Radu, Ștefania Cecilia Ștefan și Daniel Cihodaru

Editura VIDIA  
București, 2011

## CUPRINS

Cuvântul editorului .....	7
Prefață .....	13
Introducere .....	17
1. Karma individuală: viața și moartea .....	27
2. O definiție a karmeii .....	47
3. Tipuri de karmă: karma conjugală și karma familială .....	61
4. Tipuri de karmă: karma națională, karma rasială și karma geografică .....	85
5. Către o teorie a karmeii .....	113
6. Transcenderea karmeii .....	145
7. Relațiile dintre chakre, caracter, constituție și karmă .....	167
Concluzie .....	181
Postfață .....	183
Nota editorului .....	193
Anexa A	
Întrebări despre karmă și reîncarnare .....	195
Anexa B	
Alte lucrări publicate de Dr. Motoyama .....	205

## CAPITOLUL UNU

### *Karma individuală: viața și moartea*

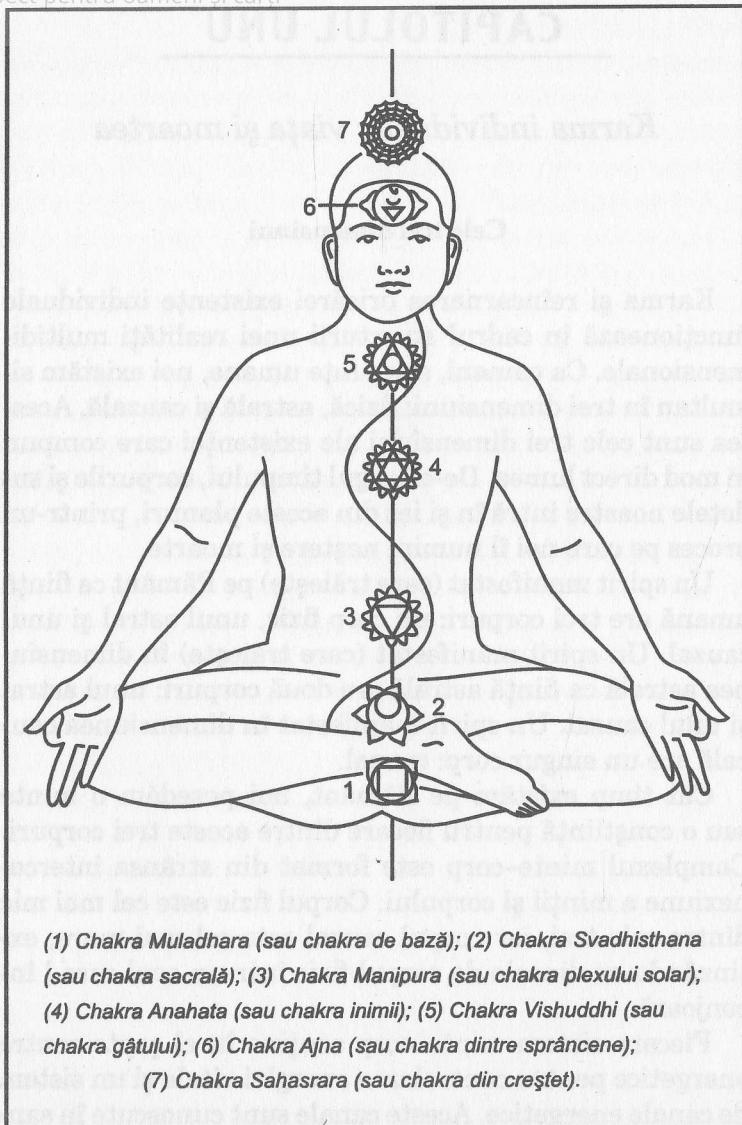
#### Cele trei dimensiuni

Karma și reîncarnarea oricărei existențe individuale funcționează în cadrul structurii unei realități multidimensionale. Ca oameni, sau ființe umane, noi existăm simultan în trei dimensiuni: fizică, astrală și cauzală. Acestea sunt cele trei dimensiuni ale existenței care compun în mod direct lumea. De-a lungul timpului, corpurile și sufletele noastre intră în și ieș din aceste planuri, printr-un proces pe care noi îl numim naștere și moarte.

Un spirit manifestat (care trăiește) pe Pământ ca ființă umană are trei coruri: un corp fizic, unul astral și unul cauzal. Un spirit manifestat (care trăiește) în dimensiunea astrală ca ființă astrală are două coruri: unul astral și unul cauzal. Un spirit manifestat în dimensiunea cauzală are un singur corp: cauzal.

Cât timp existăm pe Pământ, noi posedăm o minte sau o conștiință pentru fiecare dintre aceste trei coruri. Complexul minte-corp este format din strânsa interconexiune a minții și corpului. Corpul fizic este cel mai mic dintre cele trei, iar corpul cauzal este cel mai mare, extinzându-se dincolo de corpul fizic într-un oval care-l înconjoară.

Fiecare sistem minte-corp conține în el șapte centre energetice pentru controlarea energiei vitale și un sistem de canale energetice. Aceste canale sunt cunoscute în sanscrită sub numele de nadis, iar centrii care le controlează



## 1. Karma individuală: viața și moartea

ca centre de schimb între dimensiunile învecinate. Figura următoare ilustrează locul pe care îl ocupă fiecare chakră.

Sistemul astral minte–corp este depozitarul tuturor dorințelor și emoțiilor și determină în mod inconștient o mare parte din comportamentul nostru, atunci când existăm în limitele umane normale. Corpul fizic și corpul astral au drept caracteristică dualitatea, calitățile de atracție și respingere, pozitiv și negativ. Corpul fizic se susține prin atragerea și consumarea de aer, de hrană – toate elementele care îl hrănesc și îl întrețin. Când funcționează într-un mod sănătos, corpul respinge toate substanțele care îi sunt dăunătoare sau nu îi sunt necesare pentru a se întreține, menținând o legătură de echilibru cu mediul exterior. Când acest echilibru este rupt, apar boala și anomalii. În mod asemănător, corpul astral atrage ceea ce dorește și respinge ceea ce nu dorește.

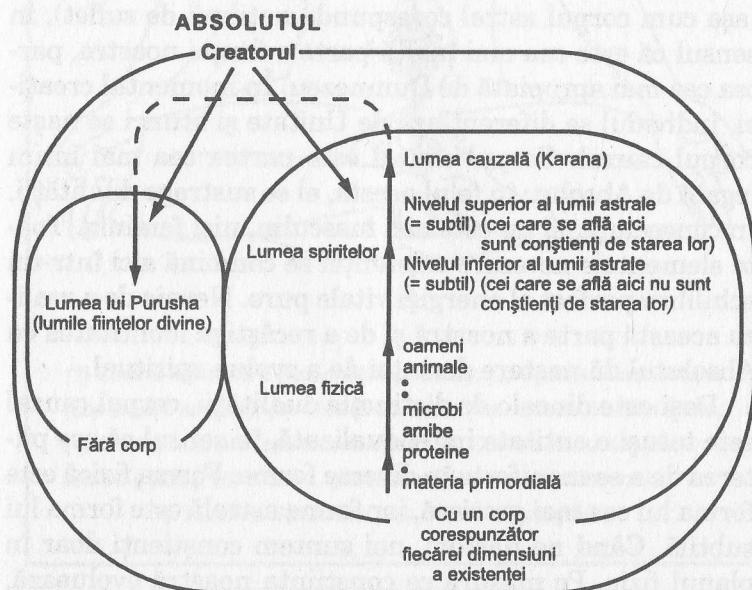
Corpul cauzal este identic conceptului creștin de spirit (așa cum corpul astral corespunde noțiunii de suflet), în sensul că este cea mai înaltă parte a ființei noastre, partea cea mai apropiată de Dumnezeu. În momentul creației, individul se diferențiază de Unitate și atunci se naște corpul cauzal. Corpul cauzal este partea cea mai intim legată de Absolut; în felul acesta, el se sustrage dualității. În consecință, el nu este nici masculin, nici feminin. Toate elementele necesare existenței se combină aici într-un echilibru perfect al energiei vitale pure. Nevoia de a realiza această parte a noastră și de a recăștișa identitatea cu Absolutul dă naștere dorinței de a evoluă spiritual.

Deși este dincolo de distincția dualității, corpul cauzal este totuși o entitate individualizată, în sensul că are puterea de a se manifesta în diverse forme. Forma fizică este forma lui cea mai grosieră, iar forma astrală este forma lui subtilă. Când ne naștem, noi suntem conștienți doar în planul fizic. Pe măsură ce conștiința noastră evoluează,

devenim treptat conștienți de existența planului astral și preluăm controlul și asupra acestuia. Când devinem întru totul conștienți de dimensiunile ascendente ale ființei, putem spune că am reușit în sfârșit să conștientizăm corpul cauzal. Aceasta este placa turnantă de unde poate avea loc reunirea totală cu Absolutul, cu conștiința nediferențiată.

Cele trei dimensiuni în care noi existăm ca indivizi reprezintă o parte a unei realități mult mai vaste. Dincolo de dimensiunea cauzală există diferite dimensiuni ale Ființei Divine, ale lui Dumnezeu. Și fiecare dimensiune este inclusă în Absolut, al cărui aspect creator dă naștere tuturor formelor și dimensiunilor realității așa cum sunt ele prezentate în această diagramă.

Înainte de a discuta în detaliu modul în care lumea fizică este conectată cu celelalte dimensiuni, să examinăm caracteristicile acestora.



## 1. Karma individuală: viața și moartea

### Dimensiunea astrală: astralul inferior și astralul superior

Dimensiunea astrală este cealaltă fațetă a vieții; este locul unde majoritatea oamenilor există după ce mor. Dimensiunea astrală are două diviziuni, astralul inferior și astralul superior. Astralul inferior este similar noțiunilor populare de iad și purgatoriu. Astralul superior corespunde ideii generale de rai sau paradis.

Principiul care controlează dimensiunea astrală este mintea, tot așa cum materia este principiul care guvernează aici, pe Pământ. Lumea astrală este o lume a ideilor. În esență, aceasta înseamnă că în dimensiunea astrală gândul creează realitatea. Mintea are un efect direct asupra mediului extern – obții ceea ce dorești. Ființele astrale posedă un corp, dar el este mult mai elastic decât cochiliile rigide pe care le purtăm aici, pe Pământ. În rest, ființele astrale se aseamănă destul de bine cu persoanele care au fost în timpul vieții terestre.

Pe măsură ce conștiința evoluează, omul e capabil să vadă dimensiunea astrală și să comunice direct cu cei care trăiesc în ea.

Diferența principală între astralul inferior și astralul superior este că astralul inferior este locuit de ființe care proiectează o negativitate contradictorie și un atașament emoțional, în vreme ce astralul superior este populat de suflete care proiectează o atitudine pozitivă și armonioasă.

### Astralul inferior

Planul astralului inferior se aseamănă întrucâtva cu starea de vis de aici, de pe Pământ. Este ca un coșmar care se tot repetă și căruia mintea conștientă nu reușește să-i pună capăt. În dimensiunea astrală inferioară, ființele trăiesc coșmarul fără a se putea trezi – ele nu mai dispun de

puterea conștiinței sau a rațiunii din planul fizic pentru a se detaşa de emoțiile pe care le generează visul.

Spiritele din astralul inferior sunt blocate în stări emoționale intense. Cu cât este mai negativă starea mintii astrale, cu atât mai intensă e suferința. Gradul de atașament al spiritelor, fie el de durere, de mânie, de ură, de disperare, de pasiune fizică sau de orice altceva, le ține prizoniere. Acest atașament poate să dureze ani întregi până se disipează; în tot acest timp, gândurile negative ale respectivului suflet continuă să-i afecteze existența și mediul astral care îl înconjoară.

Cunosc un bărbat, domnul S., al cărui tată a murit de cancer la plămâni. În timpul ședințelor mele cu domnul S., am reușit să-i întâlnesc tatăl, care acum există în dimensiunea astrală inferioară. Deși nu mai are plămâni, el suferă îngrozitor din cauza durerii de plămâni. Continuă să-și direcționeze mintea către durerea pe care a suferit-o pe Pământ, iar acea minte îi provoacă acum o suferință concretă. El este blocat și nu poate să facă trecerea la dimensiunea astrală superioară. E ceva care se întâmplă frecvent în dimensiunea astralului inferior.

### *Astralul superior*

Dimensiunea astrală superioară se aseamănă, și ea, cu lumea viselor de pe pământ. Ea este tot o lume a conceprii, un plan în care gândurile efectuează schimbări reale în om și în mediul înconjurător. Este o lume unde este posibil ca un individ, dacă este mulțumit, să rămână în acea stare o perioadă îndelungată.

Am să vă dau un exemplu. Templul și Institutul nostru se găsesc pe o fâșie de teren de la marginea unui parc minunat din Tokio. După ce am cumpărat terenul, am simțit prezența unui suflet foarte bătrân care exercita o

### 1. Karma individuală: viață și moartea

influență protectoare asupra proprietății. La o examinare mai atentă, am descoperit că acel suflet aparținea unui puternic șef de trib care a trăit aici în urmă cu 3 500 de ani. În tot acest timp, el s-a aflat în astralul superior. Mai târziu am înălțat în cîinstea lui un mic altar pentru a asigura protecția terenului și pentru a-l venera sub numele de Jinushi Okami.

Acest șef de trib și oamenii lui continuă să trăiască în adâncimile trecutului. Lumea lor este într-o pădure deasă. Câinii sălbatici aleargă nestingheriți. Oamenii trăiesc în case mici, și meșteresc oale de lut și locuiesc în structuri de tip neolic. Șeful acestui trib continuă să ducă o viață de lux, răsfățat de multele lui soții. Si toate acestea se petrec în dimensiunea astrală în același timp și în același loc în care noi ne trăim viețile moderne din dimensiunea fizică. Am reușit să stabilesc o serie de contacte cu această entitate și el a ajuns să-și facă o idee despre modul în care lumea s-a schimbat între timp, dar el e fericit cu vechiul mod de trai și nu vrea să schimbe nimic.

Acest șef de trib reprezintă doar un exemplu despre cineva care este mulțumit să existe într-o dimensiune unde gândurile creează realitatea. Astfel de oamenii mulțumiți pot alege să rămână așa sute sau chiar mii de ani. În definitiv, în aceste dimensiuni oamenii nu suferă de pe urma dorințelor fizice – în mod cert, este o stare de existență mai puțin dificilă. Însă, așa cum spiritul astral inferior este blocat în emoția negativă și nu poate merge mai departe, oamenii care se simt prea confortabil în dimensiunea astrală superioară nu evoluează deloc, stagnează. Ei sunt în așa măsură absorbiți de propriile stări subiective, încât se blochează și bat pasul pe loc. Nu se apropiie deloc de Iluminare.

Totuși, cei mai mulți dintre oameni revin pe acest Pământ de îndată ce li se oferă prilejul. Asta nu înseamnă

că ei simt în mod necesar că această lume este mai bună decât locul unde erau, ci este dovada unui mare atașament față de realitatea fizică. Foarte rar găsești pe cineva care să credă cu adevărat în următorul lucru: „Am trecut prin destule, mi-a ajuns, nu mă mai întorc acolo niciodată”. De multe ori, chiar dacă spun asta, sfârșesc prin a reveni. Majoritatea oamenilor renasc în prima sută de ani de la ultimul lor deces.

### Nașterea

Procesul nașterii unei ființe umane este destul de complicat și guvernăt de o serie întreagă de reguli. De exemplu, este mai dificil să te naști aici venind din planul astralului inferior decât din astralul superior.

În astralul inferior al lumii spirituale există o mulțime de ființe care doresc să se nască pe acest Pământ. Totuși, nu toate vor putea să realizeze acest lucru. Există un proces specific de scanare, un set de condiții care trebuie în-deplinite înainte ca unei ființe să i se permită să reentre în lumea noastră. Deși menținut și controlat de karmă, procesul de scanare este un mecanism divin menit să ne protejeze aici, pe Pământ, de elementele negative ale existenței. Ființele astrale inferioare care sunt respinse la acest proces de scanare nu pot decât să-și continue evoluția în astralul inferior, oricât de anevoieasă ar fi ea, și să se apropie milimetru cu milimetru de adevărata Trezire.

Un gen de spirite aparținând astralului inferior pe care eu îl întâlnesc frecvent este ceea ce numesc „spirite fetale” – ființe care au fost avortate și au ajuns pe tărâmul astral inferior. Spiritele fetale arată ciudat – sunt pline de zbârcituri, au ochii mari, rotunzi și emit o strălucire stranie. Multe femei care au avortat un copil poartă cu ele un sentiment profund de vinovătie. În anumite cazuri,

### 1. Karma individuală: viața și moartea

totuși, acest sentiment de vinovătie nu este justificat. Am ajuns la această concluzie examinând îndeaproape spiritele fetale. Indivizii care au karma de a deveni spirite fetale tind să fie extrem de egoiști. Ei tind să fie tipul de oameni care fac totul pentru a-și promova interesul egoist și sunt în stare chiar să ucidă pentru a obține ceea ce vor. De fapt, lumea noastră ar fi mai bună dacă acest tip de oameni nu s-ar naște deloc în ea. Asta nu înseamnă neapărat că sunt în favoarea avorturilor, fiindcă nu sunt; tot ce vreau să spun este că Absolutul, în infinita lui înțelepciune, a creat mecanisme complexe menite să ne protejeze de cele mai periculoase elemente ale existenței și că, uneori, avortul servește acestui scop.

Mecanismele care regleză procesul nașterii pe Pământ sunt mult mai complexe decât cele care controlează karma individuală. Ele sunt principiile care controlează și mențin echilibrul delicat între planul fizic și planul astral și sunt principii karmice care se referă atât la interdicții, cât și la armonie. În esență, aceste principii acționează ca o limitare privitor la cine se poate naște aici. Faptul că ești viu demonstrează că ai îndeplinit cerințele de bază.

Repet, majoritatea indivizilor cărora nu li se permite să părăsească planul astral inferior sunt extrem de negativi. Această negativitate este cauzată de un atașament extrem și inadecvat, adică de ceea ce noi, aici, pe Pământ, numim „rău”. Aplicând principiul conform căruia gândul produce realitatea, aceste ființe astrale inferioare creează o stare de a fi care, luată în ansamblu, corespunde noțiunii comune de iad. Evident, ființele care există în aceste locuri doresc să scape de acolo cât mai repede posibil: ei văd nașterea pe pământ ca pe o salvare. Folosind puterea acestei dorințe intense, o ființă poate uneori să străpungă rețeaua de siguranță și să fie concepută în plan fizic, dar o asemenea concepție rareori ajunge să se concretizeze

printr-o naștere. De obicei, ființele sunt avortate premeditat sau spontan și sunt trimise înapoi în planul astral inferior de unde au venit. Ele pot repeta acest proces de câteva ori. Uneori dorința de a se naște poate fi atât de intensă, încât ființa reușește să se strecoare prin mecanismul restrictiv și să obțină nașterea. Aceste ființe se pot naște deformate, ca rezultat al modului nefiresc prin care au pătruns în planul fizic.

Din fericire, majoritatea copiilor se nasc din planul astral ca omuleți sănătoși intră în această lume cu un pachet karmic complet.

Mulți părinți se miră că odraslele lor, deși le seamănă din punct de vedere fizic, au personalități uluitor de diferite. În japoneză avem proverbul: „Broaștele nasc broaște”. În engleză se spune: „Like father, like son” (Cum e tatăl, aşa e și fiul). În japoneză există însă și un alt proverb: „Din vulturii se nasc șoimi”. Sau, în engleză: „Black hens lay white eggs” (Găinile negre fac ouă albe). Deși aparent contradictorii, toate aceste proverbe sunt adevărate.

Lucrez mult cu computerele. Mă fascinează cum o mică schimbare efectuată într-un program poate să producă un rezultat complet diferit. La rându-i, ereditatea depinde de un program, de legătura existentă între mai multe gene. Dacă una dintre gene este deteriorată sau dacă se schimbă secvențierea, copilul rezultat va moșteni aceste schimbări. Există multe moduri în care se produc asemenea schimbări și, deși tiparul general este același, o mică schimbare poate să determine diferențe imense între doi indivizi. Deși medicina explică în mod logic cum doi părinți pot să dea naștere unor copii atât de diferiți, ea nu explică deloc modul în care se produc aceste mici schimbări în lanțul genetic. Eu cred că ele apar ca răspuns la bagajul karmic al individului.

## 1. Karma individuală: viața și moartea

Dacă putem observa anumite trăsături distinctive la copiii născuți din aceiași părinți, aceste diferențe devin și mai mari dacă analizăm copiii dintr-o clasă primară. În acest stadiu, talentele și toanele fiecărui copil ies imediat în evidență. Copiii nu au acumulat încă suficiente cunoștințe despre această lume și există mai mult ca material brut. Multe dintre caracteristicile pe care le posedă un copil reprezintă o continuare a naturii sale unice dintr-o încarnare precedentă.

Timp de câțiva ani după naștere, copilul are amintiri despre dimensiunea astrală pe care abia a lăsat-o în urmă. Calitatea acestor amintiri este asemănătoare cu cea pe care o poate experimenta un adult atunci când se trezește dintr-un vis și este impregnat cu cele trăite în somn, dar nu e capabil să-și amintească detaliile. Memoria astrală pe care o posedă un copil este una dintre cauzele sincerității și naivității lui. Copiii tocmai au venit dintr-un loc unde dorința și vizualizarea creează realitatea. Poate fi foarte dificil pentru copii să accepte că nu mai pot să-și transforme instantaneu dorințele în realitate. Ei trebuie să învețe că în această lume sunt încătușați într-un corp fizic care le restricționează exercitarea voinței. Unii copii devin foarte deprimați atunci când sunt nevoiți să conștientizeze că sunt blocați într-o carapace strâmtă.

În ultima vreme, în presa japoneză, la rubricile dedicate vieții domestice, sunt consemnate o mulțime de cazuri de copii cu fobii severe și cu alte stări patologice cum ar fi autismul. Evident, asemenea probleme produc suferință nu doar copilului, ci întregii familii. Am să vă relatez cazul unui astfel de copil.

Niște părinți din Kamakura au venit să mă vadă. Fiul lor suferăa teribil de fobia școlii, printre multe alte spaime și probleme comportamentale. Părinții nu reușeau să înțeleagă sursa sau cauza suferinței băiatului și erau extrem